

Arrest

nr. 342 759 van 12 maart 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 10 september 2025.

Gelet op de beschikking van 17 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat M. WARLOP.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn afkomstig uit Gaza en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 14 mei 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Volgens de gegevens in het administratief dossier werd verzoeker op 24 oktober 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg hij er tevens verblijfsdocumenten als statushouder (AD CGVS, blauwe map met antwoord Griekse autoriteiten van 28 juni 2024). Zijn verblijfsvergunning is geldig tot en met 23 oktober 2026. Zijn reisdocument is geldig van 5 februari 2024 tot en met 4 februari 2029 (AD CGVS, blauwe map met antwoord Griekse autoriteiten van 28 juni 2024; AD CGVS, groene map met documenten, stukken 13 en 14).

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

3. Uit de aangebrachte landeninformatie, waaronder het recente rapport “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights” van RSA/PRO ASYL van 7 april 2025, blijkt niet dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard te zijn dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precare situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in

zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van zijn beschermingsverzoek.

5. Verzoeker, een tweeëntwintigjarige man, maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Hij verwijst in zijn verzoekschrift naar zijn gezondheidsproblemen en naar zijn psychische kwetsbaarheid omwille van de situatie in Gaza. Vooreerst dient erop gewezen te worden dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij geen medische of psychologische problemen kende (AD CGVS, map DVZ met bijkomende vragen M-status Griekenland van 22 mei 2024). Hij verduidelijkte dat 'alles is goed', en vermeldde hij de stalen pinnen aan de linker knie (AD CGVS, map DVZ met verklaring DVZ van 22 mei 2024, vraag 29).

Wat betreft zijn gezondheidsproblemen stelt de verwerende partij het volgende vast in de bestreden beslissing: "Het CGVS merkt op dat hoewel u melding maakt van gezondheidsproblemen, in het bijzonder maagpijn en problemen met de stalen pinnen in uw knie, u niet de minste aanwijzing hebt gegeven van overtuigende, nauwkeurige en ernstige bewijzen die het CGVS kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de problemen die u beweert te hebben, hoe lang ze al bestaan of de behandeling die ze vereisen. Zo legt u op vraag van het CGVS na uw persoonlijk onderhoud medische attesten neer opgemaakt door uw artsen i.v.m. uw maag- en knieproblemen, respectievelijk d.d. 27/03/2025; 28/05/2024; 4/6/2024; 11/6/2024; 2/7/2024; 9/7/2024 waarin uw medische problemen uiteengezet worden, doch blijkt hier niet uit dat u niet in staat zou zijn op volwaardige wijze deel te nemen aan de asielprocedure. Betreffende uw knieproblemen stelt het CGVS vast dat u bij de huidige stand van zaken evenmin een recent medisch document heeft overgelegd waaruit de door u gestelde gezondheidsproblemen blijken. U gaf bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, toen hiernaar gepeild werd, trouwens aan dat het goed gaat met uw gezondheid, en dat u van plan bent om de stalen pinnen uit uw knie te halen omdat u er meer last van hebt door het koude klimaat in België. Ook neemt u medicatie om de pijn te verlichten." Uit de neergelegde documenten kan niet blijken dat de problemen aan zijn knie op heden belangrijke negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren met zich meebrengen. Verzoeker toont in deze stand van zaken niet aan dat hij door deze problemen arbeidsongeschikt zou zijn of dat het voor hem onmogelijk zou zijn om te voorzien in zijn levensonderhoud.

Evenmin blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij in Griekenland geen toegang had tot de gezondheidszorg. Verzoeker betoogt dat hij niet kon rekenen op medische hulp omdat hij de taal niet sprak en altijd nood had aan een tolk. Evenwel blijkt uit zijn verklaringen ook dat hij kon rekenen op de hulp van bevriende Arabieren in het opvangcentrum (NPO, p.3). Wanneer aan verzoeker gevraagd werd waarom hij geen behandeling kon krijgen voor zijn knie in Griekenland, verklaarde hij dat hij te druk bezig was om zijn leven op orde te krijgen en dat hij nooit een specialist opzocht omdat het geen zin had (NPO, p.3). Hieruit blijkt geenszins dat verzoeker in Griekenland de toegang tot de nodige medische zorgen werd ontzegd. Daarnaast verklaart verzoeker dat hij in België medicatie inneemt omwille van zijn knie en deze in Griekenland niet kon verkrijgen. Evenwel blijft verzoeker bij een blote bewering die hij geenszins kan staven. Gelet op het feit dat verzoeker zich nooit informeerde naar de mogelijkheden hiervoor kan er aangenomen worden dat de fysieke problemen waarover hij spreekt niet dermate ernstig zijn dat hij frequente medische opvolging behoeft en dat de situatie van zijn knie stabiel is. Verzoeker beroept zich immers niet op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen. Bovendien verklaart verzoeker dat hij een AMKA had (NPO, p.9). De verwerende partij stelt hierover in de bestreden beslissing terecht dat de AMKA pas wordt gedeactiveerd als zijn verblijfsvergunning verloopt (AIDA, "Country Report Greece. Update 2023", juni 2024, p. 248). Zijn verblijfsvergunning is nog geldig tot en met oktober 2026 waardoor zijn AMKA ook geldig is tot deze periode. Hij maakt dus niet aannemelijk geen toegang te hebben tot medische zorgen in Griekenland.

Hoewel niet ontkend wordt dat de situatie in Gaza een invloed kan hebben op de gemoedstoestand van verzoeker, toont hij niet concreet aan dat hij kampt met psychologische problemen die zijn zelfstandig functioneren beïnvloeden. Waar verzoeker dienaangaande in het verzoekschrift het arrest van de Raad van 16 januari 2025 met nummer 307 549 citeert, waarbij wordt gesteld dat de omstandigheden dat de psychische kwetsbaarheid die de oorlog met zich meebrengt zelfs zonder psychisch attest dient te worden aangenomen, benadrukt de Raad dat het door verzoeker geciteerde arrest een individuele geval betreft en geen precedentwaarde heeft. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen

gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

6. De Raad herinnert eraan dat verzoeker op 24 oktober 2023 in Griekenland de vluchtelingenstatus werd toegekend en een Griekse verblijfsvergunning heeft verkregen geldig is tot en met oktober 2026 (AD CGVS, blauwe map met antwoord Griekse autoriteiten van 28 juni 2024; AD CGVS, groene map met documenten, stukken 13 en 14).

Vooreerst, waar verzoeker zich de vraag stelt of hij heden nog steeds internationale bescherming geniet in Griekenland, wijst de Raad erop dat er een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de verleende internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Waar de verblijfstitels blijkens artikel 24 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en die slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de richtlijn 2011/95/EU). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale beschermingsstatus in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet berust inderdaad bij de verwerende partij, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoeker zelf en niet aan de verwerende partij toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Hij brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Uit het enkele feit dat hij sinds februari-maart 2024 niet meer in Griekenland woont, kan immers niet worden afgeleid dat verzoeker niet langer over internationale bescherming in Griekenland beschikt. Indien hij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen. Het louter in vraag stellen van het actueel karakter van de verleende beschermingsstatus volstaat niet.

Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoeker niet aangetoond. Het loutere feit dat hij zijn Griekse documenten verscheurd heeft (AD CGVS, map DVZ met verklaring DVZ van 22 mei 2024, vraag 23), doet aan voorgaande geen afbreuk. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat hij geen duplicaat van zijn documenten kan bekomen in Griekenland. Hoewel de informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien verzoeker niet langer in het bezit zou zijn van zijn afgedrukte verblijfsvergunning, blijkt hieruit dan ook niet dat hij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. Hij kan aldus niet dienstig verwijzen naar de moeilijkheden die gepaard gaan met het vernieuwen van een Griekse verblijfsvergunning aangezien die van hem nog geldig is tot en met oktober 2026.

Verder verklaart verzoeker dat hij een sociale zekerheidsnummer (AMKA) had in Griekenland, maar geen fiscaal registratienummer (AFM) (AD CGVS, map DVZ met bijkomende vragen M-status Griekenland van 22 mei 2024); NPO, p.9). Uit algemene informatie blijkt namelijk dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA/PRO ASYL, "Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights", maart 2024). Het fiscaal registratienummer geeft toegang tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 19). Het AFM blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (rapport "Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p.22-24). Als de verblijfsvergunning verloopt, wordt het fiscaal registratienummer gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning wordt verlengd.

Wat de opmerking van verzoeker in voorliggend verzoekschrift betreft dat de redelijke behandelingstermijn werd overschreden door de lange duurtijd van de procedure, wijst de Raad erop dat de overschrijding van de redelijke termijn niet tot gevolg heeft dat het verzoek om internationale bescherming moet worden ingewilligd. Geen enkele wettelijke bepaling of beginsel laat toe een vreemdeling als vluchteling te erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat zijn beschermingsverzoek niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoeker geen voordeel kan halen uit dit onderdeel van het middel, zodat het onontvankelijk is bij gebrek aan belang. Overigens toont de verzoeker niet aan benadeeld te zijn door de langere beslissingstermijn nu hij ruimer de gelegenheid heeft gekregen om zijn vluchtrelaas van bewijsstukken te voorzien.

7. De Raad wijst er op dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen, zoals ook de verwerende partij pertinent vaststelt. In voorliggend verzoekschrift verklaart verzoeker louter dat men hem niet kan verwijten niet te hebben willen blijven na zijn ervaringen in Griekenland. Evenwel blijkt duidelijk uit verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij hoe dan ook naar België wou komen (AD CGVS, map DVZ met verklaring DVZ van 22 mei 2024, vraag 33). Ook blijkt dat hij zes maanden na aankomst reeds Griekenland verlaten heeft (NPO, p.8). Dit getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland en er zijn rechten te doen gelden.

De Raad wijst er verder op dat het feit dat er op een gegeven moment een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming, in samenhang moet bekeken worden met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld uit te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Vooreerst blijkt dat verzoeker tijdens zijn volledige verblijf in Griekenland huisvesting had. Na het verlaten van het opvangcentrum in Mytilini reisde hij verder naar Kreta, Birgus en Thessaloniki. In Kreta verbleef verzoeker twee dagen in een woning, waar hij nadien door de politie werd buitengezet. Vervolgens verbleef hij een maand lang in het huis van zijn baas in Birgus terwijl hij er werkzaam was en in Thessaloniki huurde hij vier maanden een appartement met zijn familieleden. Tot slot kon hij de laatste drie weken in Athene rekenen op zijn neef bij wie hij verbleef en met wie hij samen verder reisde naar België (NPO, p.8 en 9). De verwerende partij merkt terdege op dat uit verzoekers verklaringen aldus niet blijkt dat hij geconfronteerd werd met zwaarwichtige problemen op het vlak van huisvesting. Wat betreft de zoektocht naar werk stelt de verwerende partij verder terdege het volgende vast: "U zocht naar werk en hebt een maand in de olijfboomgaarden van Birgus gewerkt. Echter ging u niet op zoek naar ander werk in andere steden, enkel en alleen omdat u daarvoor in het bezit diende te zijn van een AFM en uw broer u had afgeraden dit aan te vragen (CGVS, p 9). Uw ADET en vluchtelingenpaspoort ging u zelf afhalen, via een app wist u welke documenten u daarvoor nodig had (CGVS p 9-10). U hebt in Birgus, Thessaloniki en Athene nooit problemen met de politie ervaren. U haalt op geen enkel ogenblik aan gebruik te hebben gemaakt van officiële kanalen noch u tot officiële instanties te hebben gemeld in uw zoektocht naar werk. Het mag duidelijk zijn dat u hiermee geenszins aantoonde dat u, als begunstigde van internationale bescherming, geen toegang had tot de arbeidsmarkt. Uit het geheel van bovenstaande observaties blijkt niet dat u, nadat u de vluchtelingenstatus werd toegekend, doorgedreven stappen hebt ondernomen om een leven in Griekenland op te bouwen." Verzoeker brengt in voorliggend verzoekschrift geen elementen bij die hier een ander licht op kunnen werpen. Door in voorliggend verzoekschrift louter het gebrek aan huisvesting, voldoende werkgelegenheid, onderwijs, ondersteuning en medische bijstand aan te kaarten, kan verzoeker hier niet anders over doen denken. Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en een verwijzing naar het gebrek aan huisvesting, voldoende werkgelegenheid, onderwijs, ondersteuning en medische bijstand in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoeker in gebreke blijft.

Tot slot moet worden onderstreept dat verzoeker nog beschikt over een geldige verblijfsvergunning. Het is niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Voorts wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat verzoeker voldoende redzaam was in Griekenland: "Hoe dan ook wijst bovenstaande erop dat u zelfredzaam bent. Dit blijkt bovendien ook uit het feit dat u duidelijk beschikte over een netwerk en middelen om uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen hetgeen getuigt van een grote mate van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. Zo slaagde u erin minstens drieduizend dollar op te hoesten voor uw reis naar Europa (CGVS, p 9). Over dit

geld beschikte u zelf (Ibid.). Daarnaast herhaalde u meermaals financieel ondersteund te worden door broer en neef in België (CGVS, p 8 en 11). Dat u zelfredzaam bent, blijkt ook uit het feit dat u in staat bent om werk te zoeken. Zo werkte u hier in België drie maanden voor PostNL (CGVS, p 11). De vaststelling dat u meteen na de toekenning van de status vertrokken bent getuigt echter niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden." Er dient dan ook besloten te worden dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden. Gelet op het voorgaande moet hij in staat worden geacht om zijn leven in Griekenland op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden.

Verzoeker betoogt in voorliggend verzoekschrift nog dat hij door de situatie in Gaza niet meer kan rekenen op de (financiële) steun die hij voorheen kreeg in Griekenland. Evenwel toont hij niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland geen (tijdelijk) beroep zou kunnen doen op zijn sociaal netwerk om aan eventuele problemen het hoofd te kunnen bieden, zoals bijvoorbeeld zijn neef en andere familieleden in België (NPO, p.8-9). Ook blijkt dat verzoeker zelf in België gedurende drie maanden gewerkt heeft (NPO, p.11). Er kan worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland wel mogelijk bepaalde aanpassingsmoeilijkheden zal kennen. Tevens kan worden aangenomen dat het van hem enige inspanning zal vergen om zijn bestaan op te bouwen in Griekenland en er de taal aan te leren. Hieruit kan echter niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

8. Verzoeker verwijst in voorliggend verzoekschrift nogmaals naar de twee incidenten waar hij als begunstigde van internationale bescherming het slachtoffer is geworden, namelijk hij stelt dat hij zonder enige uitleg gearresteerd werd en 12 uur werd vastgehouden door de politie in Kreta en daarnaast nog eens werd opgelicht door een Albanees voor wie hij tijdelijk werkte (NPO, p.8 en 10-11). De verwerende partij oordeelde hierover reeds terdege in de bestreden beslissing als volgt: "[...] los van het feit dat u hier niet verder komt dan het uiten van blote beweringen, dit hier in beide gevallen een éénmalig incident betreft. Bovendien gaat het om een gebeurtenis van interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechterlijke) aard, die als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de vluchtelingenconventie. Evenmin haalt u elementen aan op grond waarvan in casu kan worden besloten tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Er moet opgemerkt worden dat u naar aanleiding van deze ervaring geen pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Zo stelt u dat u na dit incident geen klacht heeft ingediend bij de politie of hogere autoriteiten omdat u niet wist waar u dit kon doen en omdat u toen nog geen officiële papieren had (CGVS, p 11). Niettemin was u in de mogelijkheid om beide incidenten, indien u deze als ernstig heeft ervaren, bij de Griekse autoriteiten te melden en hun bescherming in te roepen, minstens hiertoe een poging te ondernemen. Dat u dit niet heeft gedaan, kan geenszins de Griekse autoriteiten worden aangewreven. Ten slotte dient opgemerkt dat u geen andere gelijkaardige problemen of incidenten heeft meegemaakt en dat het aldus bij deze gebeurtenissen is gebleven. Het betreffen bovendien feiten die zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context (CGVS, p 11)." Door in voorliggend verzoekschrift louter te herhalen dat hem geen informatie werd verschaft over waar hij heen moest gaan om de situatie aan te klagen, kan verzoeker hier niet anders over doen denken.

Waar verzoeker in voorliggend verzoekschrift in het algemeen gewag maakt racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in

andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

9. De verwijzing naar nationale en internationale rechtspraak is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

10. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Verzoeker maakt, gelet op de gedane vaststellingen, niet in concreto aannemelijk dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat hij bij terugkeer naar Griekenland zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Verzoeker maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Griekenland, wegens de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten en buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin maakt hij aannemelijk dat er in casu sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest. In tegenstelling tot wat verzoeker meent, worden er geen voldoende concrete, individuele elementen voorgelegd die van aard zijn om het vermoeden te weerleggen dat hij zich kan beroepen op zijn beschermingsstatus in Griekenland en de rechten die daaruit voortvloeien op een zodanige manier dat hij niet terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

11. In de mate verzoeker onder verwijzing naar pushbacks en pushforwards uitgevoerd door Griekenland, aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat hij actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij in concreto aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

12. Derhalve lijkt verzoeker geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op zijn specifieke omstandigheden verhinderen. Zijn beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht.

Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza niet dienstig.

Het aangevoerde middel lijkt ongegrond.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. Verzoeker heeft op 10 december 2025 een aanvullende nota overgemaakt overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij stelt medische stukken bij te voegen maar evenwel nalaat dit te doen.

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

4.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

5. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 12 december 2025 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker vervolledigt de inventaris bij zijn eerste aanvullende nota met medische stukken die hij neerlegt en legt ook nog een tweede aanvullende nota neer met daarbij de brief van 19 november 2025 waarin verschillende ngo's wijzen op de penibele situatie waarin statushouders in Griekenland verkeren. Verzoeker wijst erop dat de zorgwekkende situatie voor statushouders in Griekenland genoegzaam blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie. Meer specifiek voor zichzelf benadrukt verzoeker zijn kwetsbaar profiel, zoals dit blijkt uit de door hem bijgebrachte documenten. Hij kent een “angstpsychose ten aanzien van Griekenland” als gevolg van wat hij er heeft meegemaakt: zijn neef is er gestorven door onderkoeling, wat duidt op de erbarmelijke omstandigheden waarin zij er moesten overleven, dit nog los van de algemene onveiligheid waarvan hij er het slachtoffer was. Verzoeker wijst erop dat de stukken die hij bijbrengt, en vooral het psychologisch verslag, erg gedetailleerd zijn. Hij lijdt aan een chronische en complexe posttraumatische stressstoornis, maakt een zeer ernstige majeure depressie door en neemt angstmedicatie. Hij is totaal ontredderd. Verzoeker krijgt individuele begeleiding binnen het opvangcentrum en verwijst naar de stukken van het Rode Kruis en de spoeddienst in Doornik als recente elementen. Gelet op deze complexe en zwaarwegende situatie, besluit verzoeker dat er reden is om in zijn hoofdte een bijzondere kwetsbaarheid in aanmerking te nemen. Los van dit alles, wijst verzoeker erop dat hij in Griekenland werd erkend als vluchteling in oktober 2023, wat maakt dat zijn verblijfsvergunning (“ADET”) geldig is tot oktober 2026. Aangezien de verlenging van deze ADET een periode van één jaar in beslag kan nemen, zal verzoeker in geval van terugkeer een tijdlang moeten overleven zonder verblijfsdocumenten en verstoken zijn van hulpverlening. In dit verband wijst hij erop dat voor de toegang tot het Helios+-programma een deadline geldt van twee jaar na de erkenning als vluchteling en deze termijn inmiddels is verstreken, wat het gevolg is van de handelwijze van verweerder die de beslissingstermijn waaraan hij was gebonden heeft overschreden. Waar verzoeker in het verleden kon rekenen op steun van zijn familie is dit thans niet langer het geval. Wel heeft hij in België een broer die werd erkend als vluchteling en dit is voor hem “een element van steun”. Verzoeker wijst erop dat hij afkomstig is uit Gaza, waar het een cultureel bepaald gegeven is dat familieleden

bij elkaar wensen te verblijven; het gaat niet op om families “te verscheuren” omwille van een strikte toepassing van “de GEAS-regeltjes”. Tot slot benadrukt verzoeker dat hij UNRWA-erkend vluchteling is en dus van rechtswege recht heeft op hulp, aangezien UNRWA zijn taken niet meer kan vervullen. Gelet op dit alles, besluit verzoeker dat er aanleiding is om de bestreden beslissing te hervormen.”

Zoals geacteerd in het proces-verbaal heeft verzoeker ter terechtzitting twee aanvullende nota's neergelegd overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

De eerste aanvullende nota die verzoeker op terechtzitting neerlegt, betreft dezelfde aanvullende nota die hij al op 10 december 2025 heeft ingediend. Deze keer zijn bij de aanvullende nota wel degelijk de medische stukken gevoegd die hij hierin kort bespreekt.

De tweede aanvullende nota die hij op terechtzitting neerlegt, heeft betrekking op de algemene situatie van statushouders in Griekenland met daarbij gevoegd een brief van 19 november 2025 van Griekse organisaties aan het CGVS (stuk 1 bij de aanvullende nota) waarin wordt gediend dat het CEDOCA-rapport “Greece – Assistance to Migrants” van 25 juli 2025 onnauwkeurige, foutieve en misleidende informatie bevat. Via consulteerbare weblinks verwijst hij hierin tevens naar informatie omtrent de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland, waaronder het “Country Report: Greece. Update 2024” van AIDA/ECRE van september 2025 en de rapporten van RSA/PRO ASYL, met name “Recognised refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights” van maart 2025 en de publicatie “No support for refugees returned to Greece” van 20 maart 2025 en de publicatie “Recognised refugee statistics in Greece: first half of 2025” alsook de COI Focus “Griekenland: Helios+ en Helios Junior” van 17 september 2025. Daarnaast verwijst verzoeker naar een moeilijke psychische situatie, die “eveneens” samenhangt met de situatie in Gaza. Hij haalt in dat verband een verslag van Ulyse aan, maar dit wordt evenwel niet bijgevoegd. Verder brengt hij informatie bij omtrent de situatie in Gaza.

6. Algemene situatie van statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland

Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten die aan de Raad door beide partijen werden voorgelegd.

Beide partijen leggen verschillende rapporten voor van gespecialiseerde instellingen of organisaties die de situatie van statushouders in Griekenland onderzoeken, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde rechten en voordelen waarop zij als statushouders aanspraak maken (onder meer m.b.t. werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf elders buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Er wordt heden door verzoeker meer recente en meer volledige landeninformatie ter beschikking van de Raad gesteld, die niet voorlag ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing van 14 mei 2025 of niet werd betrokken bij het nemen van de bestreden beslissing.

Rekening houdend met deze landeninformatie, in het bijzonder:

- AIDA/ECRE, “Country Report : Greece. Update 2024”, september 2025;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, september 2024;
- RSA/PRO ASYL, “Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”, maart 2025;
- CEDOCA, COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior, 17 september 2025, overweegt de Raad als volgt.

Uit het geheel van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigen van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, dat gericht is op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders. In februari 2022 heeft Griekenland een nationale strategie voor integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend. Er bestaan

verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland.

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om hun rechten en voordelen als statushouder in Griekenland te doen gelden, zoals deze voortvloeien uit artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU en die hen toegang verschaffen tot basisvoorzieningen, zoals toegang tot werk, huisvesting, gezondheidszorg, en sociale voorzieningen.

Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een AFM, al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale voorzieningen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 264-266). Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform 'Taxisnet' (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 256-257). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 253-257).

Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en verlengen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals toegang tot gezondheidszorg, huisvesting, sociale voorzieningen, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

Gelet op nieuwe Griekse wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Zeker wanneer statushouders terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken, kunnen zij geconfronteerd worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is immers een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land. Uit het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale voorzieningen en de huisvesting.

Het beschikken over een geldige ADET is een cruciale maar niet de enige voorwaarde om daadwerkelijk toegang te krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan de internationale beschermingsstatus in

Griekenland die noodzakelijk zijn opdat verzoekers aan hun elementaire behoeften zouden kunnen voldoen. Een AFM en een AMKA, al dan niet geactualiseerd en geactiveerd, zijn eveneens noodzakelijk voor een statushouder om toegang te krijgen tot reguliere arbeid, gezondheidszorg, sociale voorzieningen en huisvesting.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt dat de situatie van statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd. De verstrekte informatie bevestigt dat de situatie van statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale voorzieningen en gezondheidszorg.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociale uitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (ibid., pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De voormelde landeninformatie over de situatie van statushouders in Griekenland volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer preciaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat, wat deze individuele omstandigheden verder betreft, de recente wetwijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADDET is verstrekt deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit

voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

7. Persoonlijke situatie van verzoeker als Grieks statushouder

7.1. Wat zijn individuele situatie betreft, werd in punt 1 van de beschikking geduid dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in Griekenland. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoeker in Griekenland op 24 oktober 2023 de vluchtelingenstatus werd toegekend en dat aan hem een verblijfs-vergunning (ADET) werd afgegeven die nog geldig is tot en met 23 oktober 2026.

7.2. Dat verzoeker als statushouder voor zijn vertrek uit Griekenland zich niet in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie bevond, sluit niet uit dat er actueel een ernstig risico daartoe aannemelijk kan worden gemaakt. De Raad herinnert eraan dat de beoordeling of de voorzienbare levensomstandigheden van de betrokken verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest, zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar ook een toekomstgerichte beoordeling vereist van het risico om bij terugkeer naar Griekenland in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Er moet rekening worden gehouden met objectieve elementen die niet worden betwist waarbij in het kader van een toekomstgerichte beoordeling moet worden nagegaan of verzoeker bij terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Er wordt benadrukt dat het onderzoek van het beschermingsverzoek ingediend door verzoeker zich niet kan beperken tot een beoordeling van zijn levensomstandigheden in Griekenland als statushouder voor zijn vertrek uit deze lidstaat maar dat de voorzienbare levensomstandigheden in geval van terugkeer naar deze lidstaat in aanmerking moeten worden genomen, rekening houdend met zijn individuele omstandigheden.

7.3. Vooreerst dient de Raad na te gaan of verzoeker geen specifieke elementen aanbrengt waaruit voor hem een bijzondere kwetsbaarheid kan blijken.

In dit verband wordt er aan herinnerd dat volgens paragraaf 90 van het voormelde arrest *Ibrahim e.a.* sprake is van een reëel risico op een behandeling strijdig met artikel 4 van het Handvest, indien de verzoeker, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en die *“negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”*. In paragraaf 93 wijst het Hof nog verder op de *“bijzondere kwetsbaarheid”*.

De gezondheidstoestand van verzoeker kan bijgevolg bepalend zijn in het onderzoek of hij, ongeacht zijn wil en zijn persoonlijke keuzes, na terugkeer naar Griekenland, in staat zal zijn om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften alsook een beroep zal kunnen doen op noodzakelijke medische of psychologische behandeling om te vermijden dat hij een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen voor zijn mentale gezondheid zou hebben of die hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Het arrest *Addis* stipuleert in deze verder:

“52 (...)

*Voorts kan niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (zie in die zin arrest van 19 maart 2019, *Jawo*, C-163/17, EU:C:2019:218, punt 95).*

53 Hieruit volgt dat een dergelijk risico moet worden beoordeeld nadat de verzoeker in de gelegenheid is gesteld om alle, met name persoonlijke, elementen te presenteren die kunnen bevestigen dat dat risico bestaat.”

Ondanks deze rechtspraak heeft het Hof van Justitie niet verder gedefinieerd welke elementen een *“bijzondere kwetsbaarheid”* vormen.

In dit verband merkt de Raad op dat artikel 20, derde lid van de richtlijn 2011/95/EU, dat betrekking heeft op de *“Algemene bepalingen”* in hoofdstuk VII van deze richtlijn, getiteld *“Kenmerken van de internationale bescherming”*, luidt als volgt: *“3. Bij de toepassing van dit hoofdstuk houden de lidstaten rekening met de*

specifieke situatie van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen, slachtoffers van mensenhandel, personen die lijden aan een geestesziekte en personen die folteringën hebben ondergaan, zijn verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld blootgesteld zijn.

De Raad benadrukt dat bovengenoemde opsomming wordt voorafgegaan door het woord “zoals” en dus slechts als voorbeeld en niet als exhaustief kan worden beschouwd. Bovendien acht de Raad het overeenkomstig het vierde lid van het bovengenoemde artikel 20, dat bepaalt dat “(lid 3 (...)) uitsluitend van toepassing (is) op personen die volgens een individuele beoordeling van hun situatie bijzondere behoeften hebben”, passend om rekening te houden met alle elementen die verzoeker met betrekking tot zijn persoonlijke situatie heeft aangebracht.

Op dit punt acht de Raad de algemene situatie in de lidstaat die een internationale beschermingsstatus heeft verleend een belangrijk onderdeel van de persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming die deze bescherming in die lidstaat reeds geniet.

Hoe problematischer de situatie van begunstigden van internationale bescherming in de genoemde lidstaat na een analyse op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens blijkt te zijn, des te minder zal van een verzoeker kunnen worden geëist dat hij specifieke elementen aanbrengt die in zijn hoofd een “*bijzondere kwetsbaarheid*” aantonen in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie.

7.4. Verzoeker benadrukt ter zitting zijn kwetsbaar profiel en legt er een eerste aanvullende nota neer waarbij hij volgende stukken voegt:

- een gedetailleerd psychologisch verslag van een klinisch psycholoog van 3 december 2025;
- een verslag van de coördinatrice A.B. ‘individuele begeleiding’ van het Rode Kruis-opvangcentrum in Doornik van 10 december 2025 met meerdere e-mailuitwisselingen;
- e-mailverkeer tussen het medische centrum van het Rode Kruis van Doornik en A.B. met betrekking tot het gedrag van verzoeker van februari en november 2025 en medische documenten van Artsen zonder Grenzen van 28 mei, 4 en 25 juni 2024;
- twee verslagen van de dienst spoedgevallen te Doornik van 27 maart 2025 en 23 mei 2025.

De klinisch psycholoog stelt in zijn verslag, na een klinisch onderzoek, een aantal symptomen bij verzoeker vast, waaronder verslavend gedrag met problematisch gebruik van psychotropen (Lyrica, Tramadol), zelfmoordgedachten en pogingen om daadwerkelijk zelfmoord te plegen, sociale isolatie, traumatische herbelevingen, psychosomatische symptomen zoals overgeven en hoofdpijn, ernstige angststoornissen en chronische slaapproblemen.

Op basis van klinische elementen komt de psycholoog tot volgende diagnose: een chronische en complexe posttraumatische stressstoornis, gekenmerkt door ernstige depressieve episodes en problematisch middelengebruik. Er is sprake van zelfmedicatie als reactie op angst alsook van een ernstige psychische noodtoestand. Voor zijn mentale gezondheidstoestand verergerde, was verzoeker in staat om te werken, maar vanaf het moment dat hij zijn inname van psychotropen verhoogde om zijn angsten te beheersen, is hij gestopt met werken, is hij hiervan afhankelijk geworden en is hij niet meer in staat te functioneren, aldus de psycholoog.

De psycholoog acht een psychologische opvolging noodzakelijk, onder meer, om zelfmoordrisico’s en verslavingsrisico’s te voorkomen. Verder acht hij psychotherapeutische opvolging nodig, alsook gespecialiseerde ondersteuning voor verzoekers afhankelijkheid van psychotropen, idealiter in een kader dat psychiatrie, psychologie en verslavingszorg met elkaar combineert. De psycholoog oordeelt dat verzoeker vanuit klinisch en psychopathologisch oogpunt moet worden beschouwd als een bijzonder kwetsbaar persoon.

In haar verslag deelt de coördinatrice van de individuele begeleiding van het Rode Kruis-opvangcentrum mee dat verzoeker sinds zijn aankomst in 2024 regelmatig ondersteuning nodig had, zowel psychologisch als bij het organiseren van zijn dagelijks leven. Zij verklaart dat de situatie van zijn familie in Gaza leidde tot misbruik van medicijnen (Lyrica, Tramadol). Verzoeker kreeg begeleiding met een reductieplan en passende follow-up. Gedurende deze periode stuurde hij regelmatig e-mails naar A.B., vaak vol wanhoop. Als reactie hierop werd een versterkt ondersteuningssysteem in het centrum opgezet. Na verdere berichtgeving over Gaza en de negatieve beslissing van het CGVS, trok verzoeker zich terug en verhoogde hij zijn reeds overmatige medicatiegebruik. Hij verwondde zichzelf herhaaldelijk. Desondanks kwam verzoeker zijn afspraken na, probeerde hij zijn medicatiegebruik te verminderen, hield hij zoveel mogelijk contact met zijn familie en probeerde hij ondanks de moeilijke situatie plannen te maken voor de toekomst. In bijlage voegt zij meerdere screenshots toe van berichten waarin zij verzoekers situatie probeerde aan te kaarten nadat hij haar meermaals contacteerde.

In de twee verslagen van de spoedgevallendienst van Doornik, namelijk van 27 maart 2025 en 23 mei 2025, wordt melding gemaakt van een verslaving aan het medicijn Lyrica. Op 23 mei 2025 werd verzoeker opgenomen wegens intoxicatie na consumptie van het medicijn Lyrica en cannabis. Er wordt vastgesteld dat er sprake is van een actieve verslaving aan Lyrica, ondanks een ontwenningcursus, en dat er die dag er sprake is van een acute intoxicatie nadat verzoeker het overlijden van een familielid in Gaza vernam. Verzoeker werd behandeld en Temesta, een kalmeringsmiddel, voorgeschreven.

Buiten de medische documenten van Artsen zonder Grenzen en het verslag van de dienst spoedgevallen te Doornik van 27 maart 2025, werden de voormelde stukken nog niet eerder voorgelegd en dateert het merendeel ervan ook van na de bestreden beslissing van 14 mei 2025.

Het geheel van deze medische en psychologische stukken lijkt een indicatie te vormen van de ernst van de psychische problematiek van verzoeker, gelet op het problematisch gebruik van en verslaving aan psychotropen, zelfmoordgedachten en zelfmoordpogingen, zelfmutilatie en de verwijzing naar de nood aan een multidisciplinaire behandeling, met name een regelmatige psychologische opvolging alsook een gespecialiseerde ondersteuning voor verzoekers afhankelijkheid van psychotropen, idealiter in een kader dat psychiatrie, psychologie en verslavingszorg met elkaar combineert.

Er zijn in deze stand van zaken in hoofde van verzoeker voldoende concrete en ernstige elementen aanwezig die (kunnen) wijzen op een specifieke, verhoogde kwetsbaarheid. Er moet hierbij worden nagegaan of er in hoofde van verzoeker sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid waardoor hij in/bij terugkeer naar Griekenland, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, kan terechtkomen in een toestand van achterstelling met negatieve gevolgen voor zijn fysieke en/of mentale gezondheid die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest. In de huidige stand van zaken en gelet op het voorgaande kan niet zonder verder onderzoek worden bevestigd dat bij verzoeker geen sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hem verhindert zijn rechten als statushouder te doen gelden.

7.5. In de aanvullende nota en ter terechtzitting benadrukt verzoeker dat zijn vastgestelde kwetsbaarheid zijn terugkeer naar Griekenland verhindert, aangezien hij bijzondere ondersteuning, begeleiding en toegang tot aangepaste zorg nodig heeft. Hij meent dat uit verschillende bronnen en consistente rechtspraak blijkt dat Griekenland structureel niet in staat is om aan personen met dergelijke specifieke noden een daadwerkelijke en continue toegang tot medische, sociale en huisvestings-voorzieningen te bieden.

In casu wordt in het psychologisch verslag van december 2025 gewezen op een nood aan, onder meer, regelmatige psychologische opvolging alsook een gespecialiseerde ondersteuning voor verzoekers afhankelijkheid van psychotropen, idealiter in een kader dat psychiatrie, psychologie en verslavingszorg met elkaar combineert, waarbij zich de vraag stelt naar verzoekers toegang tot gezondheidszorg bij terugkeer naar Griekenland als statushouder.

7.6. Het bezit van een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, vormt een noodzakelijke voorwaarde voor toegang tot de gezondheidszorg in Griekenland. Een AMKA is vereist voor, onder meer, de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is de Griekse asiendienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen (*Country Report: Greece. Update 2024*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236). Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker verklaart dat hij beschikte over een sociale zekerheidsnummer (AMKA) in Griekenland, dat de AMKA klaar lag bij de gemeente maar dat hij deze nooit in ontvangst heeft genomen of afgehaald (AD CGVS, map DVZ met bijkomende vragen M-status Griekenland van 22 mei 2024; NPO, p.9).

Verzoekers verblijfsvergunning (ADET) is in principe geldig tot oktober 2026.

7.7. Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat een AMKA pas wordt gedeactiveerd wanneer de ADET vervalt, dient heden rekening te worden gehouden met de nieuwe landeninformatie en de nieuwe AMKA-verordening die in april 2024 in werking is getreden.

Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023 (hierna: AMKA-verordening), is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *“een geldige verblijfstitel in het land met*

toegang tot de arbeidsmarkt". De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheids-zorg en sociale voorzieningen te genieten, moet dit AMKA-nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd. Wettelijk verblijf wordt in beginsel aange-toond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat artikel 6 (5) uitdrukkelijk stipuleert dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23). Een bewijs van (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland kan bestaan uit onder meer één van de volgende documenten: een fiscaal woonplaatsattest, eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van gratis concessie of inwoning, verblijfsbewijs in het kader van bepaalde huisvestingsprogramma's, certificaat van verblijf in een studentenaccommodatie,.... Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een bewijs van werk voorleggen, zoals een certificaat van aanwerving van een werkgever (in het "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van september 2024 worden ook de termen "*intentieverklaring van een werkgever*" en "*werkgeversverklaring*" gebruikt), een arbeidsovereenkomst die is geüpload in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI), een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen of een bewijs van studie.

Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI geüpload arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet legaal werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een 'geldige' verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA.

Een AMKA wordt eveneens gedeactiveerd wanneer er niet langer sprake is van een actueel verblijf in Griekenland. ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22 alsook de referentie via consulteerbare weblink naar [Refugee.info Greece, "Health insurance"](https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985624835479) beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985624835479>, waarnaar wordt verwezen in voetnoten 89-90, 96-97 en 320 van "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 21, 51; "*Country Report: Greece. Update 2024*", AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267).

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders in beginsel gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Ondanks dit wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Afhankelijk van de benodigde zorg, is er gewoonlijk een wachttijd van enkele weken of maanden. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd.

Statushouders met een actieve AMKA maar zonder ziektekostenverzekering hebben sinds maart 2022 niet langer toegang tot privé-dokters. Deze statushouders kunnen enkel een beroep doen op dokters uit openbare ziekenhuizen of gezondheidscentra voor het voorschrijven van medicatie, therapeutische operaties en diagnostische onderzoeken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt verder dat belemmeringen in het

verkrijgen en activeren van een AMKA directe gevolgen hebben voor de toegang van statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland, aangezien zij hierdoor worden uitgesloten van essentiële behandelingen die niet als spoedeisende gezondheidszorg worden beschouwd (RSA, "Recognised refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights", april 2025, p. 35). De AMKA-verordening zorgt er verder voor dat statushouders met een AMKA-nummer, die evenwel nog niet werken of niet kunnen werken omwille van hun gezondheidstoestand of leeftijd (bijvoorbeeld ouderen) en dus hun AMKA niet kunnen activeren, in principe worden uitgesloten van gratis toegang tot de publieke gezondheidszorg.

7.8. Het is heden niet duidelijk of deze nieuwe AMKA-verordening ook van toepassing is op personen die internationale bescherming hebben verkregen voor de inwerkingtreding van deze nieuwe regels.

In casu kreeg verzoeker internationale bescherming op 24 oktober 2023 en beschikte hij over een AMKA onder de oude regelgeving. Er werd toen niet vereist dat een bewijs van wettelijk verblijf en een bewijs van daadwerkelijk verblijf, waaronder een arbeidscontract of een certificaat van aanwerving e.d., moesten worden voorgelegd om een AMKA te activeren (zie supra).

Op basis van de landeninformatie die heden voorligt, kan evenwel niet worden gesteld dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland niet alsnog onder de nieuwe AMKA-verordening zou vallen. Het antwoord op de vraag of verzoeker al dan niet onder de nieuwe regelgeving inzake de AMKA valt in geval van terugkeer als statushouder naar Griekenland is bijgevolg van wezenlijk belang.

Dit geldt te meer nu de nieuwe regelgeving ook bepalingen bevat over de deactivering en reactivering van de AMKA. Zo blijkt dat een AMKA heden ook wordt gedeactiveerd wanneer er geen sprake meer is van een daadwerkelijk verblijf in Griekenland, quod in casu ("*Country Report: Greece. Update 2024*", AIDA/ECRE, september 2025, p. 267: "*The requirement of a "valid" residence permit creates substantial obstacles, given that AMKA is deactivated upon (a) interruption of lawful residence in the country; or (b) interruption of access to the labour market; or (c) interruption of actual residence in the country, except for minor beneficiaries; or (d) deactivation of A.M.K.A. of the directly insured person, in the case of indirectly insured persons adults or minors.*", eigen onderlijning).

7.9. In de bestreden beslissing wordt weliswaar gesteld: "*En zelfs als u niet de nodige stappen had ondernomen om uw AMKA te verkrijgen, zou u geen gratis toegang tot gezondheidszorg in openbare instellingen worden geweigerd ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription", zie UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; Refugee Info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA), van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>; Country Report: Greece. Update 2022", blz. 250-251).*"

Hieruit volgt dat een statushouder zonder AMKA of zonder actieve AMKA niet geheel verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, maar deze is beperkt tot enkel spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat.

Verder volgt uit de landeninformatie dat statushouders die noch een voorlopig sociale zekerheids-nummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen kunnen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorg-eenheden of -centra. Echter blijkt uit deze informatie ook dat personen met meerdere administratieve obstakels worden geconfronteerd, waardoor het hen wordt aangeraden om een beroep te doen op NGO's. (Refugee.info Greece, "*Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)*" beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>; alsook de referentie via consulteerbare weblink naar Refugee.info Greece, "*Health insurance*" beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985624835479>, waarnaar wordt verwezen in voetnoten 89-90, 96-97 en 320 van "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 21, 51).

Het is heden niet duidelijk of verzoeker gezien zijn mentale gezondheidstoestand, die wordt gestaafd door stukken, in staat zal zijn om deze administratieve obstakels te overwinnen of contact op te nemen met de NGO's in kwestie.

Uit wat werd besproken in punt 7.4. volgt verder dat verzoeker ook nood heeft aan regelmatige psychologische opvolging alsook een gespecialiseerde ondersteuning voor zijn afhankelijkheid van psychotropen, idealiter in een kader dat psychiatrie, psychologie en verslavingszorg met elkaar combineert. Het is geenszins duidelijk of de psychische problematiek en nodig geachte multidisciplinaire behandeling van verzoeker, bij gebrek aan een actieve AMKA, in aanmerking komen voor spoedeisende hulp en medicatie, als deze noodzakelijk blijken te zijn.

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan in deze stand van zaken niet op afdoende wijze blijken dat een regelmatige psychologische opvolging alsook een gespecialiseerde ondersteuning voor verzoekers afhankelijkheid van psychotropen, idealiter in een kader dat psychiatrie, psychologie en verslavingszorg met elkaar combineert, heden ook toegankelijk zijn voor statushouders zonder actieve AMKA in openbare gezondheidsinstellingen. Uit de landeninformatie kan verder niet blijken dat deze psychologische opvolging gespecialiseerde ondersteuning voor verzoekers afhankelijkheid van psychotropen, beschikbaar en toegankelijk zouden zijn in de medische centra van NGO's en gemeenten, te meer de landeninformatie stelt dat de financiële middelen van NGO's in deze beperkt zijn (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 50).

De vraag is daarom of de regelmatige psychologische opvolging alsook de gespecialiseerde ondersteuning voor verzoekers afhankelijkheid van psychotropen, idealiter in een kader dat psychiatrie, psychologie en verslavingszorg met elkaar combineert, indien deze vereist zijn en hij niet over een actieve AMKA beschikt, voor hem toegankelijk zijn in afwachting van een activering van zijn AMKA.

Gelet op het geheel dat voorafgaat is het aldus niet duidelijk of verzoeker bij terugkeer als statushouder in Griekenland zonder actieve AMKA een beroep zal kunnen doen op de regelmatige psychologische opvolging alsook de gespecialiseerde ondersteuning voor zijn afhankelijkheid van psychotropen, idealiter in een kader dat psychiatrie, psychologie en verslavingszorg met elkaar combineert.

7.10. Gelet op (i) het geheel van de nieuwe stukken die verzoeker via zijn aanvullende nota voorlegt, die zijn psychische problematiek, die blijkt lijkt te geven van een zekere ernst, op gedegen wijze staven alsook de geattesteerde nood aan een regelmatige psychologische opvolging alsook gespecialiseerde ondersteuning voor verzoekers afhankelijkheid van psychotropen, idealiter in een kader dat psychiatrie, psychologie en verslavingszorg met elkaar combineert, en (ii) de actuele en nieuwe landeninformatie die bevestigt dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder moeilijk is, mede omwille van een evolutie naar toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland en met name de bureaucratische moeilijkheden waarmee terugkerende statushouders kunnen worden geconfronteerd om hun AMKA te activeren en te reactiveren, rekening houdend met de nieuwe AMKA-verordening en de vraag of verzoeker onder de nieuwe AMKA-verordening valt, dringt zich een verder en gedegen onderzoek op naar de door verzoeker aangevoerde elementen die hem desgevallend zouden (kunnen) verhinderen om zijn rechten afdoende te doen gelden, verbonden aan zijn vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland, en/of waardoor hij zou kunnen worden blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest.

Er blijken in hoofde van verzoeker immers concrete en ernstige elementen aanwezig die wijzen op een bijzondere kwetsbaarheid en die nader moeten worden onderzocht. Op basis van het voorgaande kan niet worden uitgesloten dat verzoeker omwille van zijn psychische problematiek in een bijzonder kwetsbare situatie zal terechtkomen bij een terugkeer naar Griekenland.

Bijgevolg moet worden nagegaan of verzoeker, gelet op voormelde elementen eigen aan zijn individuele situatie waaronder zijn psychische problematiek die blijkt lijkt te geven van een zekere ernst, in staat zal zijn om zich bij terugkeer naar en in Griekenland staande te houden, zelfstandig zijn rechten als statushouder uit te oefenen, stappen te ondernemen en te voorzien in zijn meest elementaire behoeften alsook als statushouder toegang zal hebben tot de aanbevolen regelmatige psychiatrische en gespecialiseerde ondersteuning voor zijn afhankelijkheid van psychotropen, idealiter in een kader dat psychiatrie, psychologie en verslavingszorg met elkaar combineert, om zo te vermijden dat hij een reëel risico loopt te worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest, met name om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn reeds precare gezondheidstoestand of die hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Rekening houdend met voormelde individuele elementen in samenhang met de landeninformatie over de situatie van statushouders in Griekenland, kan niet worden uitgesloten dat verzoeker blijkt geeft van een bijzondere kwetsbaarheid waardoor hij in/bij terugkeer naar Griekenland, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, kan terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.

Er kan in deze stand van zaken aldus niet worden uitgesloten dat in casu sprake is van buitengewone omstandigheden waarbij verzoeker, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om en omwille van een mogelijke bijzondere kwetsbaarheid, gelet op wat een ernstige psychische problematiek lijkt, bij terugkeer naar Griekenland kan terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en die negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke en/of mentale gezondheid of hem in een

toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, oordeelt de Raad dat in de huidige stand van zaken niet kan worden besloten dat de voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° lid van de Vreemdelingenwet zijn vervuld

De specifieke situatie van verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland dient bijgevolg nader en naar behoren te worden geanalyseerd.

In dit verband benadrukt de Raad ook het belang van een persoonlijk onderhoud om de specifieke situatie van de verzoeker en diens mate van kwetsbaarheid te beoordelen (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

8. De Raad wijzigt, gelet op hetgeen voorafgaat, zijn standpunt van de beschikking van 26 augustus 2025.

Gelet op wat voorafgaat, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 mei 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO